

Per la plena ocupació: reduir jornada, millorar salaris

Les organitzacions sindicals majoritàries al nostre país, la Unió General de Treballadores i Treballadors de Catalunya i les Comissions Obreres de Catalunya, davant aquest Primer de Maig del 2024, situats en un moment de recuperació i de conquesta de drets dels quals som part inherent, convoquem la ciutadania a participar en tots els nostres actes i manifestacions per defensar tot allò guanyat fins ara i continuar avançant en nous reptes laborals i socials.

Espanya necessita una política industrial que creï ocupació digna, estable i de qualitat per garantir un futur laboral sostenible. A Catalunya, el Pacte Nacional per la Indústria és la base per garantir el futur dels treballadors i treballadores i assegurar una transició justa. S'ha de continuar assolint les transformacions necessàries per impulsar tots els sectors industrials i fer-los més resilents. S'ha d'invertir en innovació, formació i coneixement i caminar cap a un model productiu més just i sostenible, i avançar cap a un turisme sostenible i amb condicions de treball digne, un sector serveis amb valor afegit i uns serveis públics de qualitat. Tot això dins el marc del diàleg social i apostant de forma decidida per la participació dels treballadors i les treballadores en la gestió i la governança en la transformació del nou model productiu. Per això hem de continuar avançant en la millora de la legislació laboral. Ara toca protegir el contracte de treball, repartir els beneficis empresarials, continuar millorant ocupació i salaris, reduir jornada i cuidar la classe treballadora.

En un context internacional tan convuls com el que vivim, a la inacceptable invasió d'Ucraïna de Putin —que ja es troba en el tercer any de guerra— s'hi ha unit la tragèdia humanitària de Gaza. La massacre d'una indefensa població civil palestina s'ha d'aturar immediatament. La Unió Europea ha de ser l'actor principal perquè finalitzin tots dos conflictes, de manera que es restauri el dret internacional

infringit a Ucraïna, i es respectin els interessos legítims dels pobles israelià i palestí a viure en pau i seguretat, amb la constitució i el reconeixement internacional de l'Estat Lliure de Palestina.

El sindicalisme és un pilar vertebrador i transformador de les nostres democràcies a tot el món, per això la nostra lluita és transversal i no entén de fronteres. Allà on hi ha organitzacions sindicals amb poder i força en la presa de decisions, la vida de la classe treballadora és millor. El nostre compromís amb les persones treballadores és clar i contundent. Allò que representem és clau per continuar desenvolupant l'estat del benestar i confrontar amb les ideologies conservadores i reaccionàries, que l'únic que pretenen és arrancar els drets de la majoria. Més democràcia és més sindicalisme.

Per aquest motiu, i davant les eleccions del proper 9 de juny al Parlament Europeu, des del moviment sindical europeu, a través de la Confederació Europea de Sindicats, cridem a la participació de la classe treballadora promovent el vot cap a opcions progressistes i europeistes.

El 12 de maig la ciutadania de Catalunya està cridada novament a les urnes i des de CCOO i UGT instem que tothom hi participi massivament i a donar suport a aquelles forces de progrés que aprofundeixin en la democràcia, que garanteixin el benestar de la nostra ciutadania amb protecció social i el reforç dels serveis públics, la fiscalitat suficient i progressiva, la igualtat com a condició d'exercici de la llibertat, els salaris dignes i l'ocupació de qualitat. Hem de continuar avançant en drets, llibertats i dignitat perquè les majories socials visquem millor.

A l'Estat espanyol la situació política apunta a una legislatura de difícil gestió amb to encès en la confrontació entre formacions polítiques. És necessari racionalitzar les discrepàncies legítimes entre els partits, per emprendre els consensos necessaris davant les reformes, reptes i desafiaments que tenim davant. Per això,

s'ha de partir del reconeixement a la legitimitat de l'actual majoria parlamentària, rebaixant el to de crispació política que limita greument la capacitat de donar resposta als veritables problemes de la ciutadania.

El diàleg social ha aconseguit grans fites en matèria juridicolaboral en aquests últims anys, garantint drets que havien de reconèixer-se a la classe treballadora i que avui dia continuen donant els seus fruits. Malgrat les bones dades d'ocupació gràcies a les polítiques socials de concertació, en les quals hem de continuar insistint, a Espanya s'ha arribat al voltant de 21 milions de persones ocupades i a Catalunya s'ha assolit el rècord de més de 3.700.000 persones ocupades; els nivells de desocupació continuen mantenint xifres altes que no podem ni hem d'assumir. És per això que s'han de redoblar els esforços públics i privats amb l'objectiu d'aconseguir la plena ocupació abans que finalitzi l'actual període parlamentari de sessions.

Hem de reconèixer el valor que ha suposat la reforma laboral de 2021 en el mercat de treball, especialment quant a la reducció de la temporalitat. El 2023 s'ha aprofundit en aquest camí, ja que el percentatge de contractes indefinits subscrits a l'any han estat el 42,9 % del total. Avui les persones assalariades amb contracte temporal són poc més de 3 milions, el 14,5 % del total i, a Catalunya, el 17,6 %.

L'aposta per la pujada dels salaris ha estat compatible amb una recuperació de l'ocupació en termes qualitius i quantitius. L'SMI és avui un 54 % superior que el que teníem el 2018. Aquest 2024, el salari mínim interprofessional ha arribat als 1.134 euros; aquest és, sens dubte, un èxit sindical, però cal continuar avançant en increments salarials i a Catalunya es fa necessari un acord de país amb Govern i patronals per fer realitat als convenis col·lectius el salari mínim de referència a Catalunya, equivalent al 60 % del salari mitjà del país, (1.371,55 euros mensuals en 14 pagues).

Els mantres neoliberals aplicats al mercat laboral s'estan veient superats per les dades. En un moment de transformacions productives, potencialment molt intenses, les millores en les condicions laborals i salarials han de ser una demanda encaminada a millorar les condicions de vida de la classe treballadora, però també una aposta per la millora de la productivitat de l'economia a llarg termini en paràmetres diferents de la vella fórmula de la devaluació salarial, la precarietat laboral i la flexibilitat externa (via acomiadament) com a forma d'ajust preferent de les empreses al cicle econòmic.

Necessitem una aposta decidida per LA PLENA OCUPACIÓ.

Necessitem millorar el marc regulador per a la generació de l'ocupació de futur. És el moment de la reducció legal de la jornada de treball, d'una millor regulació de la contractació a temps parcial i de l'extensió dels continguts de l'anomenada *lleider* al conjunt de l'economia de plataforma. És hora de protegir el contracte de treball a través d'una nova regulació de l'acomiadament que respecti els compromisos internacionals adquirits pel nostre país a través de la Carta Social Europea. És vital protegir els qui generen la riquesa a través de la seva força productiva: la classe treballadora. En aquest context, el procés de digitalització i la intel·ligència artificial han de fer més productives les nostres empreses per treballar menys temps, però en millors condicions. Els beneficis de la seva implementació és per a totes i tots, no només per als beneficis de l'empresariat. Exigim el compliment de l'article 129.2 de la Constitució, amb la incorporació de les persones treballadores als centres de decisió de les empreses en les quals treballen i on contribueixen en la seva creació de valor i beneficis.

Cal impulsar la política industrial i de desenvolupament sectorial. Les transformacions productives, la digitalització aplicada als processos de generació de béns i serveis, i particularment la transició energètica/ecològica, defineixen un panorama complex i no exempt de riscos, però també d'oportunitats per a

Espanya. El nostre país ha d'aspirar a constituir-se com un pol industrial aprofitant el potencial de l'energia renovable a preu competitiu, i que generi ocupació de qualitat. Els fons de recuperació Next Generation han de contribuir a aquest objectiu.

És necessari abordar una reforma fiscal, pendent des de fa temps, que ha de reforçar l'equitat de la contribució i la capacitat de les nostres polítiques públiques per desenvolupar i possibilitar de millor forma el que estem proposant.

És el moment de desplegar una potent estratègia de cures en el marc d'una recuperació del conjunt dels serveis públics i d'atenció a la ciutadania. A més, la feminització de les cures en l'àmbit familiar és el principal element explicatiu de la bretxa salarial de gènere. Sens dubte, les tasques de cures apel·len àmbits privats i públics, i han de fer-se des de la corresponsabilitat, apel·lant a l'Estat, a la societat, i amb més implicació dels homes. Però prioritàriament correspon al poder públic oferir una cobertura i garanties d'accessibilitat i universalitat en drets i en serveis.

Apostem per desenvolupar, millorar i reforçar els nostres sistemes de protecció social, consolidant les reformes pactades i aprofundint en les que queden pendents; per la reforma de la protecció per desocupació i la major efectivitat de les polítiques actives d'ocupació, en l'estratègia de plena ocupació que defensem. La cohesió social només es garanteix amb treball digne.

El dret a l'habitatge continua sent una assignatura pendent a Espanya i a Catalunya. Són necessàries polítiques públiques valentes, amb una aposta clara per la promoció d'habitatge públic i la creació d'un parc públic d'habitatge de lloguer, però la urgència ens obliga també a prendre mesures sobre el preu del lloguer, cal un sistema que asseguri el dret constitucional a un habitatge digne.

S'han de millorar i agilitzar, de manera immediata, els mecanismes d'accés a la situació administrativa regular de les persones migrades que ja es trobin treballant a Espanya i a Catalunya per evitar la seva sobreexplotació i discriminació laboral.

Posar fi a la precarietat laboral de la joventut; a la bretxa de gènere que sofreixen les dones; que les persones trans i LGTBI en els centres de treball no tornin a l'armari o que les persones treballadores no pateixin discriminació per qüestions de discapacitat. Aquestes discriminacions laborals en els centres de treball són antidemocràtiques. Avui, més que mai, és imperatiu que les organitzacions sindicals ens alcem enèrgicament per erradicar aquesta injustícia i treballar en conjunt per un entorn laboral equitatiu, respectuós i compromès amb la protecció dels drets laborals fonamentals.

Hem d'acabar també amb la xacra de la sinistralitat laboral, exigir empreses saludables i segures i més control i exigència per part de les administracions, així com polítiques eficients que posin fi a les vergonyoses dades de sinistralitat laboral a Catalunya: 115.000 persones treballadores van patir alguna lesió l'any 2023 i 120 van perdre la vida en accidents de treball, 3.200 van contraure una malaltia professional.

Som conscients del moment polític que travessem i la seva complexitat. Però com a organitzacions sindicals, avalades per una àmplia majoria de la classe treballadora a través del seu vot democràtic, i emparades en el nostre marc constitucional com a institucions democràtiques per a la defensa dels interessos econòmics i socials de les persones treballadores, reclamem estratègies de país des de la lleialtat, la concertació i l'acord, reivindicuem el paper determinant dels marcs de concertació social i apel·lem els necessaris acords d'Estat.

Visca el Primer de Maig!